

(Слободна мисао, 18.12.2011)

У петак, 16. децембра у Подгорици, у Булевару Светог Петра Цетињског 10, завршен је посланички претрес најновијег предлога Закона о јавном реду и миру. Њиме се уводе нови прекршаји против поретка: „употреба заставе, грба или другог симбола друге државе“. Прописана казна износи 200 до 1000 евра или 60 дана затвора.

Истог дана су судски извршитељи у Подгорици покушали да иселе локални огранак Матице српске (основан 2010) из просторија на које има уговор о закупу са власником, Ауто-мото савезом Србије. Подстанарима који су у процесу адаптације простора у читаоницу-књижару је чак запређено насилним избацивањем помоћу снага МУП.

Претходног дана је црногорско Министарство унутрашњих послова одбило захтев седам свештених лица СПЦ за дозволу о привременом боравку. Тиме се придружују подгоричком протојереју Велибору Џомићу (координатору правног савета Митрополије Црне Горе и Приморја) Синиши Смиљићу (светостефанском парохи) као *clerici non grata*. Ниједан свештеник римокатоличке Барске надбискупије или Которске бискупије (Сплитске митрополије) није доживео ту (не)част, баш као ниједан инострани службеник Исламске заједнице или Адвентистичке цркве. Одавно важи гесло да се нови црногорски закони не усвајају осим ако Србима не могу нанети штету односно да се стари не примењују осим када је то на штету грађана српске народности.

Пар дана раније је предложена измена Закона о мањинским правима и слободама (2006) којом би се забранио мањински статус за мањинске народе изнад 15% - Срба је дупло

више. Тиме би се Српски национални савет (СНС), основан 2008. као највише тело персоналне аутономије српског народа, могао укинути. СНС је титулар две трећине милионског годишњег износа Фонда за мањине (0,15% државног буџета). Тим новцем су основани по први пут на тим просторима Српска телевизија, Српске новине и Српски радио. СНС је постао мета напада не само црногорског режима већ и Нове српске демократије (Нова) и то из финансијско-политичке зависти. Тако је уместо пропорционалности, смишљен нови начин поделе по коме је Србима, уместо две трећине припало само две петине Фонда за мањине. И то је било превише па је организован медијски линч помоћу црногорских (не)владиних наци(онали)ста.

Јесенас је у измењени Закон о избору посланика и одборника, на предлог Нове, уведена горња граница од 15% (неуставна наравно) за мањински природни праг од 0,7%. Тиме је право дато Бошњацима, Албанцима, Муслиманима, Ромима и Хрватима (који уживају дуплу позитивну дискриминацију прагом од 0,35%). На последњим изборима 2009, три српске опције (НС-ДСС, СНЛ и ОСС) нису прешле праг од 3%. Збирно су освојили преко 16.000 гласова (5%), појединачно свака више од 0,7%, или четири мандата у дому где се скоро сви закони усвајају тесном већином. То је био први покушај хармонизације изборног закона с Уставом (2007). Нову оцену (не)уставности тек треба да донесе Уставни суд, иначе репрезентативан за тек 53% становништва јер у њему не заседа Србин, Албанац, Муслиман, Хрват нити Ром.

Прошле године је као језик наставе усвојен онај којим, по оспораваном попису из 2011, не говори ни 37% становништва. Међутим, Општи закон о образовању и васпитању предвиђа механизме заштите за нецрногорце из Закона о мањинским правима и слободама. Рецепт примењују Албанци – основна и средњошколска настава на матерњем језику уз елементе националне културе и историје. Мало је фалило да то примене Срби, Бошњаци, Муслимани, Хрвати и Роми. Суочени с неминовношћу формирања *одвојених одељења* (плеоназам намеран), црногорски медији су наметнули тему компромиса на штету Срба, разуме се. Уместо црногорског, језик наставе је постао „црногорски-српски, босански и хрватски“. С тим што се у већини школа једноставно уписује као црногорски, изузетно као црногорски-српски где се најће на спорадичан отпор. О настави српске историје, певању Мокрањчевих руковети или поштеди српске деце од црногорске ново-књижевности нема ништа. Најгоре од свега је што су Срби изгубили право које има и најмања субкултура – да негују свој идентитет како га они доживљавају. Србима језик сада уређује црногорска језичка политика. Тренутно је реч о

32 слова, архаично-рурализованом вокабулару са сличним тенденцијама у правопису и граматици, будућност сигурно спрема новитете.

На државни празник 13. јула су објављени резултати пописа. Били су хладан туш за већину јер су процене саме црногорске стране (еминентних истраживача и културних посленика) давале Србима од 33 до 35%, више у односу на попис 2003. кад је било 32% Срба. Процене учесника у попису, политичких странака, давале су за право предпописним црногорским проценама. Испоставило се да је 60 дана законског продужетка рока за објаву резултата послужио софистицираној крађи, тачније продаји, пописа. Срба по *коригованим* резултатима није било ни 29%. То је омогућила једна (квази)српска странка закулисним преговорима са ДПС о преиначењу претходног (о)позиционог договора – 15. мај као рок. Питање је шта су добили заузврат, можда обећање о законском укидању Српског националног савета, пошто новца више нема.

Новца заиста више нема, беспарица балонског *чуда* се осећа на сваком кораку, чак их ни дубиозни службени економски показатељи не могу прикрити. Сваког месеца се догађају унутрашња превирања у владајућем клану, с тим што је исход увек исти. Мило Ђукановић увек излази као победник и попут организма, све јачи пошто је прележао болест. Међутим, пошто је новца све мање а повлашћеног народа (Црногораца) није мање, тај губитак се мора надокнадити. Нормално је да Срби, као дно пирамиде у етнократији, поднесу највећи трансакциони трошак. Нису ни Албанци и Бошњаци имуни на штету али никако у мери у којој су Срби.

То се најбоље види по питању држављанства, како Закону из 2008. тако и старом (1999). Нови закон забрањује двојна држављанства са изузетком стечених до 3. јуна 2006, а то је датум када је Србија признала Подгорицу, до ког је било немогуће бити држављанин обе републике. Лаички, законописац признаје право на двојно држављанство свима – Албанцима албанско, Хрватима хрватско, Бошњацима босанско-херцеговачко – осим држављанима Србије – које етнократска управа спроводи кроз сито пропусно за Црногорце а претесно за Србе. Влада поклања држављанство за најмању националистичку заслугу особама које ни приближно не задовољавају законске услове. С друге стране, 20-40 хиљада Срба се пријављује за привремени боравак у општинама чије архиве похрањују више деценија њиховог живота – досељење, радни однос, брак, имовину, рођење деце и унучади итд. Прихватајући улогу из Кафкиног романа, пошто испуне све бирократске услове, бивају одбијени без објашњења. Срећни сазнају да су „безбедносна претња држави“ по дискреционој оцени Агенције за националну безбедност, у којој је, по њеном директору, од 450 запослених – 431 Црногорац уз троје Срба (2008).

Подгорица је поздравила жељу Републике Турске да поред Амбасаде у Подгорици отвори Генерални конзулат у Рожајама, попис бележи стотинак етничких Турака док је број њених држављана занемарљив. Република Хрватска потребе 6000 етничких Хрвата и 2000 својих држављана, уз конзуларну секцију у амбасади, од пре дванаест година опслужује Генералним конзулатом у Котору. Републици Србији је пак, ради 200.000 етничких Срба и 16 до 30 хиљада држављана, одобрен само један од тражена три конзулата под претекстом *превише конзулата за тако мали простор*. Правну личност Римокатоличке цркве утврђује овогодишњи Конкордат са Светом Столицом. С друге стране, Цетињска катастарска општина отворено лицитира имовином СПЦ док је Епархија Будимљанско-никшићка приморана да се обрати Европском суду за људска права у Стразбуру како би остварила право на реституцију национализоване имовине.

На удару је свака српска институција: од Српског националног савета до Српске православне цркве. Од Матице српске до најмањих српских странака. Од српског језика до химне „Боже правде“. Покушава се Србима отуђити свако грађанско право, од изборног па чак до држављанства, право праведног суђења никада нису ни уживали. Испосништво под Острогом или у Морачи је научна фантастика за 97% Срба чиме се задире у духовну интиму једног народа како не чине ни албанско-кфоровске власти на Косову и Метохији. Ускоро ће позиција барјактара на свадби бити прекршај и нерадо прихваћена част. Као да није довољно што су Срби преко петнаест година дискриминисани приликом запошљавања како у јавном тако у крупном приватном сектору. Не само да се из државног буџета не издваја ништа за њихову културу већ се позамашно даје пројектима за отуђење људских права Срба који се служе противзаконитим говором мржње. Врши се систематска економска депопулација српских етничких предела а бити Србин у независној држави Црној Гори 2011. је друштвено прихватљиво колико и црнац у Јужној Африци 1988.

Митрополит Црне Горе, Приморја, Зете, Брда и Скендерије мора пре свега прихватити да ће Срби и Црногорци заувек остати два народа, попут потомака Исака и Измаела. Да је првенствена дужност архијереја брига за душе своје пастве, да постоји јасна разлика између оглашених и верних.

Српски национални савет мора прихватити своју одговорну улогу по уставном члану 79 и Закону о мањинским правима и слободама. Уколико ико у њему има недоумице око мањинског статуса Срба, нека поднесе оставку надлежном органу – Министарству за људска и мањинска права.

"Нирнбершки закони" у Подгорици

Пише: Игор Јарамаз
субота, 24 децембар 2011 15:58

(Квази)српске странке морају поред политичке, прихватити моралну одговорност. Осим што ће до наредних избора доживети незапамћено постројавање, њихови високи функционери већ сада могу да састављају одбране за будуће кривичне процесе, пре свих они који су напрасно повећали штедне рачуне.

Чланови Матице српске морају прихватити да се политика бави онима који не би њоме да се баве. Као и да политичко делање (квази)српских лидера није пример који треба да следе.

Српски народ ће у бурном периоду који предстоји једино моћи да се узда у своју матичну државу Србију и братску Српску. Већу сатисфакцију ће доживети решавањем најмањег статусног питања од учешћа у демократским процесима у Матици.

Република Србија је овим путем обавештена да је мањински статус најбоље средство заштите не само интереса Срба већ и саме Србије. Циљано уложени динар је делотворнији од десет насумично потрошених мимо икакве ревизије.

Подгорица је усвојила Нирнбершке законе. Уколико се дуго пасивни српски посматрачи не отрезне до *Кристалнахта*, сви знамо какво ће бити коначно решење.

Аутор је потпредседник Политичког савета Српске листе из Подгорице